

תת"ע 12340/08/22 - מדינת ישראל נגד דורית לימור

בית משפט השלום לתעבורה במחוז תל-אביב (בת-ים)

תת"ע 12340-08-22 מדינת ישראל ני לימור

בפני כבוד השופט שי שלחבה
מאמינה
מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד שרון
נגד
נאשמה
דורית לימור ע"י ב"כ אסדי בן שבת

החלטה

מנוחת לפניה בקשה לזכוי הנאשמה מהעבירות המียวחות לה בכתב האישום וזאת בעטנה כי עובדות כתב האישום אין מגלות עבירה.

רקע עובדתי וטענות הצדדים

בהתאם לכתב האישום שהוגש נגד הנאשמת, ביום 11.8.22, בשעה 8.23, נגעה ברכב מסוג רנו בצומת שבין רחוב יצחקovich ובו כביש 461.

בחלק "העבירות" ו"טיואר העבירה" שבסכתב האישום נרשם: "נגנת ברכב הנ"ל על אף שנפסלת בתאריך 1/5/22 ע"י בימ"ש השלום ת"א.... מלקלל או להחזיק רישיון נהיגה ודבר הפסילה הוודע לך בתאריך 1/5/22, בняgod לסעיף 67 לפקודת התעבורה.

צוין כי מדובר בכתב אישום מתוקן שהוגש במסגרת דיוון ההקראה ובכתב האישום המקורי, צוין מועד אחר לפטילת רישיון הנהיגה של הנאשמת.

במסגרת דיוון ההקראה, מסר ב"כ הנאשמת כי היא מבקשת להודיע בעובדות כתב האישום ולזכות אותה מהעבירה המiyorחתה לה, שכן עובדות כתב האישום אין מגלות עבירה.

ב"כ המאמינה בבקשת שטענת ב"כ הנאשמת תעלה על הכתב בצורה מסודרת והוא אכן עשה כן. המאמינה הגיבה לטענות בתגובה כתובה מפורטת.

במסגרת עתירתו, טען ב"כ הנאשמת טענה מקדמית מכוח סעיף 149(4) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשם"ב-1982 (להלן: "חסד"פ"). לגישת ב"כ הנאשמת, היהות ובכתב האישום שהוגש כנגדה, לא צוינה משך הפסילה שהוטל על הנאשמת וכן לא פורש האם הפקידה את רישיון הנהיגה, הרוי שלא ניתן להרשיע את הנאשמת בעבירה המiyorחתה לה. בנוסף גרס ב"כ הנאשמת, כי לא צוין בכתב האישום שהנאשמת נהגה בזמן פסילה. לביסוס טענתו, הפנה ב"כ הנאשמת להוראות סעיף 152 לחסד"פ על פי נוגעת התייחסותו של הנאשם נאשם (בין אם הודהה ובין אם כפירה)

עמוד 1

לעובדות כתב האישום ולא להוראת החקוק הרלוונטי. כן הפנה להנחיות פרקליט המדינה - הנחיה מס' 3.1 ("הכנה וניסוח כתב אישום") המורה, בין השאר כי "על כתב האישום להיות עשיר די בפרטים כדי להציג בפני בית המשפט ובפני ההגנה את התיאור העובדתי אותו מבקשת התביעה להוכיח". בבקשתו, הפנה ב"כ הנאשמה לפסיקה התומכת בטיעוני וסביר שטענה מקדמית ניתנת להעלות בכל שלב משלבי ההליך.

בתגובהה, פירטה ב"כ המאשימה את נסיבות האירוע נשוא העבירה לכואלה ובכלל זה את משך הפסילה שהוטלה על הנאשמה ואת המועד בו הפקידה את רישיון נהוגתה. לגרסתה, בפרק תיאור העובדות שבכתב האישום, יש לכלול את "מלוא הנתונים העובדים המציביים כל כך שנטק"ימן יסודותיה של עבירה פלונית" והיקף סיפור המעשה נתן לשיקול דעתו של מנסח כתב האישום. בהתבסס על עדותו של כבוד השופט בדימוס' קדמי, קבעה ב"כ המאשימה שסיפור המעשה אינו מיועד להציג ראיות לביסוס העובדות שצינו בכתב האישום. עוד גרסה ב"כ המאשימה, כי במרקחה זה נכחנה הנאשמת במועד ההרשעה בו הוטל עליה עונש הפסילה והפקידה את רישיונה בבית המשפט. כך שידעה שהנה פסולת לנוהגה בעת האירוע נשוא כתב האישום.

לטענת ב"כ הנאשם לפיה לא ציין בכתב האישום שהנאשمة נהגה בזמן פסילה, הפנחה ב"כ המאשימה לכך שנרשם בכתב האישום שהנאשمة נהגה ברכב למטרות שנפיסהה ואף מצוין מספר התקיק בו הוטלה עליה הפסילה. למללה מן הצורך וככל שיסבור המותב כי היה מקום לצוין עובדות נוספות במסגרת כתב האישום, ביקש ב"כ המאשימה את רשות המותב לתיקון כתב האישום כך שייתווסף בו המילים "נהגה הנאשمة כשהיא פסולה לנוהגה ביודען בתת"ע 21-08-2022, מיום 2.8.22, למשך 30 ימים והפסילה ניתנה בגיןcosa". כן סקרה ב"כ המאשימה שטענה מקדמית מהסוג העולה במרקחה זה, היה מקום להעלות בתחילת ההליך וכי בכל מקרה שמורה לנאשמה הזכות להגיש כתב אישום חדש, אף אם יבוטל הנוכחות.

דין והחלטה

לשם בהירות הדיון, יובא להלן נוסח הסעיפים הרלוונטיים להבנתי לדין שבפני.

סעיף 67 לפקודת התעבורה [נוסח חדש], מתיחס לעבירה של נהוגה בזמן פסילה ומורה:

"**מי שהודיע לו שנפסל מקבל או מהחזיק רשיון נהיגה, וכל עוד הפסילה בתקפה הוא נהוג ברכב שנὴגתו אסורה בלי רשיון לפי פקודה זו,** או מי שנוהג בנגדות לתנאים שנוסףו ברשומו כל עוד הם בתקפה, או מי שהודיע לו כי נפסל מהחזיק ברשומו רכב וכל עוד הפסילה בתקפה הוא משתמש באותו רכב או מרשה להשתמש בו, או מי שנוהג או הרשה לאחר לנוהג ברכב בנגדות להודעת איסור שימוש או צו איסור שימוש, דין - מסר שלוש שנים או קנס מאה אלף לירות, או שני הענשים כאחד. (ההדגשה והסימון אינם במקור - ש.ש.).

סעיף 85 לחס"פ, קובע מה יכול כתב אישום

כתב אישום יכול -

(1) שם בית המשפט שאליו הוא מוגש;

עמוד 2

- (2) ציון מדינת ישראל כמאשים או שם הקובל ומענו;
(3) שם הנאשם ומענו;
- (4) תיאור העובדות המהוות את העבירה, בזיהן המקום והזמן במידה שאפשר לבררם;**
(ההדגשה אינה במקור - ש.ש.).
- (5) ציון הוראות החיקוק שלפני מואשם הנאשם;
- (6) **שמות עדי התביעה.**"

סעיף 92 לחס"פ מKEN לבית המשפט סמכות להורות על תיקון כתוב אישום "בית המשפט רשאי, בכל עת שלאחר תחילת המשפט, לבקש בעל דין, לתקן כתוב אישום, להוסיף עליו ולגרוע ממנו, ובלבד שניתנה לנאשם הזדמנות סבירה להtagnon; תיקון יעשה בכתב האישום או ירשם בפרוטוקול".

סעיף 152(א) לחס"פ מתייחס לתשובה נאשム לכתב האישום שהוגש כנגדו:

"לא בוטל האישום מכוח טענה מקדמית, ישאל בית המשפט את הנאשם מה תשובתו לאישום; הנאשם רשאי להסביר, ואם השיב, **רשיי הוא בתשובתו לעובדות הנטענות בכתב האישום, כלן או מקצתן, או לכפור בהן, וכן לטען עובדות נוספות בין אם הודה כאמור ובין אם לאו;** השיב הנאשם באחת הדריכים האמורים, רשאי בית המשפט לשאול אותו שאלות, ובלבד שהשאלות לא יחרגו מהדרוש להבהרת תשובה הנאשם; תגوبת הנאשם יכולהشتיעשה על ידי סניגורו." (ההדגשה אינה במקור - ש.ש.)

סעיף 149 (4) לחס"פ מכווחו העלה ב"כ הנאשמת את טענתו מורה כליהן:

"לאחר תחילת המשפט רשאי הנאשם **לטען טענות מקדימות**" ובהן - ....

"(4) העובדות המתוארות בכתב האישום אינן מהוות עבירה;"

סעיפים 150 ו- 151 לחס"פ עוסקים בעיתוי העלאה של טענה מקדמית 150. נטען טענה מקדמית, יתן בית המשפט לtoupper הזדמנות להסביר עליה, אולם רשיי הוא לדחותה גם אם לא עשה כן; בית המשפט יחליט בטענה לאalter, זולת אם ראה להשווות את מתן החלטתו לשלב אחר של המשפט; נתקבלה טענה מקדמית, רשאי בית המשפט לתקן את כתב האישום או לבטל את האישום...."

151. לא טען הנאשם טענה מקדמית בשלב זה, אין בכך כדי למנוע מלטען אותה בשלב אחר של המשפט, אולם לגבי הטענות המפורטות בפסקאות (1) ו-(3) לסעיף 149 אין הוא רשאי לעשות כן אלא ברשות בית המשפט".

ראשית, בכל הנוגע לשאלת עיתוי העלאה הטענה המקדמית, דומני שהצדק עם ב"כ הנאשם. שילוב האמור בסעיפים 150 ו- 151 לחס"פ מביא למסקנה כי אלא אם נקבע אחרת, טענה מקדמית מהסוג שהועלה במקרה זה, ניתן להעלות במהלך ההליך ולאו דווקא בתחילתו.

2647/21 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם בנובו, 21.8.2022) עם זאת בכל הנוגע לטענה מהסוג הנטען לפני, יש לתת את הדעת לקביעת בית המשפט העליון במסגרת **עפ**

טענה נגד מידת ההפשטה של כתב האישום הינה טענה מקדמית, אשר יש להעלוותה במועד סמוך לתחילת המשפט (ראו: סעיף 149(3) לחס"פ; ע"פ 3948/03 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 9 לפסק דין של השופט ד' חשיין (13.11.2006) [פורסם ב公报]). ההגיון הטמון בכלל זה הוא ברור, שכן ככל שנאשם בפלילים לא יעלה השוגהו נגד כליויתו של כתב האישום "על אחר" (רע"פ 72/87 שקייר נ' מדינת ישראל, פסקה 4 לפסק דין של הנשיא מ' שмагר (11.11.1987) [פורסם ב公报] (להלן: ענין שקייר)) - לא ברור כיצד יוכל לבנות ולנהל כראוי את קוו הגנתו.

במקרה שלפני, עלתה הטענה המקדמית בעת הדיון הראשון במסגרת נדון כתוב האישום לגוףו. שני דיןומים קודמים הסתיימו במתן דוחות לאחר שבדין השני מסר ב"כ הנאשמה שלא עלה בידיו לקדם את התקיק באותו מועד וב"כ המאשימה באותו מועד הסכימה לדוחיה כל עוד תהיה אחרונה ובדין הבא יונתן מענה לכתב האישום. לעניין דעתו עולה מועד העלאת הטענה לכדי העלאתה "במועד סמוך לתחילת המשפט ואף "בהתוצאות הראשונות" שכן הוועלה כאמור בדיון המהותי הראשוני שהתקיים בתיק בעוד שהדיןומים הקודמים הוקדשו לדוחיה, אפשר שלצורך בוחנת טענות הגנה אפשריות או מתוור ניסיון לקדם מ"מ בין הצדדים.

בכל הנוגע לשאלת מידת פירוט כתוב האישום, ניתן להפנות לפסיקת בית המשפט המחויזי מרכז במסגרת ת"פ 21-03-26713 מדינת ישראל נג זמן ואח' (פורסם בナンו 11.1.22) (להלן: "ענין גולדמן"):

"בהתאם להוראת סעיף 85(4) לחסד"פ, כתוב האישום יכול את **"תיאור העבודות המהוות את העבירה, בזמן המקום והזמן שבמידה שאפשר לבירור"**. הדין מחיב אפוא את המאשימה לתאר את עיקרי העבודות המבוססות את יסודות העבירות המוחשות לנאים, באופן שיאפשר לנאים לנהל את הגנטם ולהבין על איזה בסיס עבדתי תבקש המאשימה להרשיעם. היקף הפירוט נתון לשיקול דעת רחוב של המאשימה, ובית המשפט יתערב בו במקרים חריגים בלבד, בהם עלול הפירוט החלקו להוביל לפגיעה בהגנות ההליך. ככל שמתורחקים אנו מליבת האישום, דהיינו מיסודות העבירה המוחסת, נחלשת גם עצמותה של חובת הפירוט, וזה אינה מתפרשת כਮובן על פני מידע שאינו מצוי בידיעת המאשימה". (ההדגשה במקור - ש.ש.)

כן ניתן לפנות לפסיקתו של בית המשפט המחוזי בירושלים במסגרת **תפ (י-מ) 34268-03-12 מדינת ישראל נ' יוסף זידמן** (פרסום בכתב, 2.1.13) (להלן: "ענין זידמן"), לפיה:

3. בסיס הוראת סעיף 85(4) לחוק עומדת תכלית כפולה: (א) לחת לבית המשפט תמונה של האירועים נשוא כתוב האישום, ובפרט על החלק המוכיח לכל נאשם ונאשם. (ב) לחת לנאים תמונה של העובדות שהמצביעת מתחוננת להוכחה כבסיס להרשעתו, וכפועל יוצא לכך, לתכנן קרואו את הגנתו (ראו י' קדמי), על סדר הדין בפלילים, חלק שני א מהדורה מעודכנת, תשס"ט - 2009, בעמוד 915). בוגדר זה, על כתוב האישום לפרט נתונים עובדיים, המלמד על התקיימות יסודותיה של העבירה הנטעןת, הן יסוד עובדתי, והן יסוד נפשי (שם, שם). חלקו של הנאשם באירועים הרלוונטי צריך להיות מתואר בבהירות (שם, בעמוד 919; ראו גם בעמוד 1279). עם זאת, אין חובה לכלול התייחסות לטענות הגנה (שם, בעמוד 917). אף אין חובה לכלול את כל שרשות האירועים הנוגעת לנוטען בכתב האישום. דהיינו את עיקרי העובדות המצביעות על כך שנטק"מו בנאים יסודותיה של העבירה, כפי שהוגדרה בחוק (reau פ' להביא את עיקרי העובדות המצביעות על כך שנטק"מו בנאים יסודותיה של העבירה, כפי שהוגדרה בחוק (reau פ'

4484/92 רפאל נ' מדינת ישראל, פ"ד מו(5) 176 (1992), בפסקה 5. עם זאת, השמטה פרט מהותי המביטה יסוד מיסודות העבירה, או חינוי להצגה הולמת של התנהגות הנאשם הנאשם או של הנסיבות שאפפו אותה, עשויה להוות גם לעניין סעיף 9(3) (שם, בעמוד 1280).

4. לא לモתר להוסיף, כי בהקשר זה, נתן למינך כתב האישום שיקול דעת (שם, בעמוד 915). מקום בו הוחת גם, נתן לבית המשפט שיקול דעת כיצד לנוהג. בכלל, אם כתב האישום מובן, למרות קיומו של גם, והגמם אינו מתקף הנאשם בהגנתו, הנטייה היא להימנע מביטול כתב האישום, ולהורות על תיקונו (שם, בעמוד 1287). עצם קיומו של גם, גם חמור ומשמעותי על פי טיבו, לא מחייב ביטול כתב אישום, אלא אם כן הוטעה נאשם בפועל בגין, והגנתו קופחת הלכה למעשה (שם, בעמוד 1286)".

בחינת המקירה שבפני מלמדת כי, כתב האישום כולל התייחסות לכך שהנאשם נהגה על אף שנפסלה והתייחסות לכך שהודעה על הפסילה ניתנה לה. כתב האישום אינם כוללו ציון כי הפסילה עומדת בתוקפה ואינם נוקב בתאריך הפקדתו רישוין הנהיגה.

domini כי על פניו, יש ממש בטענת ב"כ הנאשם לפיה לא כלל כתב האישום את כל העובדות המקיימות את העבירה הנזקובה בסעיף 67 לפיקודת התעבורה. עם זאת, הרי שבהתאם לאמור בפסקה הדין בעניין גולדמן וזידמן נזקיבות בכתב האישום העובדות העיקריות הנדרשות לצורך בירור אשמה של הנאשם. לעניין זה, ניתן לראות בעובדות הנזקיבות בכתב האישום כ"עיקרי העובדות" המצביעות על התקי"מות יסודות העבירה, באופן ההופך את האישום למובן ולראות בעובדה שהפסילה עומדת בתוקפה, כ"נבלעת" בין עובדות כתב האישום המצוינות.

בכל מקרה, ברור להבנתי מצוין העובדות כתב האישום שלטענת עורכו, נהגה הנאשם בעת שהוא פסולה מנהיגה.

אף אם איןichi כי קיימים פגמים בניסוחו הנוכחי של כתב האישום, הרי שכאמור בפרשיות גולדמן וזידמן המוזכרות, יש לבחון האם הפגם האמור עלול לקפח את הגנת הנאשם באופן שיביא לביטול כתב האישום.

-domini כי רוב הפסיקה שעוסקה בטענות הנוגעות לעמידת כתבי אישום בפיירות הנדרש מכוח סעיף 85(4), עסקו בסוגיית הרכבים העובדיים הקשורים לפירוט עובדות העבירה באופן שמאפשר לנאשם לככל את הגנתו ולא לשאלת המשפטית, האם יש בעובדות בכך לענות על לשון הסעיף הספציפי.

לאור זאת, הרי שעל מנת לבחון האם הפגם הנטען עולה לכדי קיפוח הגנת הנאשם, יש להבנתי לפנות לפסיקה שעוסקה בניתוח הוראות סעיף 67 לפיקודת התעבורה בגין הואשמה הנאשם.

בעניין **רעפ/05 אברהים אזרבגא נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 13.2.2005) (להלן "עניין אזרבגא"). אמר בית המשפט העליון את הדברים הבאים:

"שנית - וזה העיקר - המבחן אינו טוען כי לא ידע על פסילתו מלנהוג. כל טעنته היא כי עובדה זו לא הופיעה בעובדות כתב האישום. לפיכך, בהרשעת המבחן לא נגרם כל עיוות דין ודין הבקשה להדחות (ראו: רע"פ 1819/97 מחאגינה נ' מ"י (לא פורסם); רע"פ 3845/04 חגיג' נ' מ"י (טרם פורסם); והשוו: סעיף 215 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982; רע"פ 7001/98 לוי נ' מ"י (לא פורסם, פסקה 6)). אין לשוכח גם כי "ההליך הפלילי אינו תחרות, לא

спорטיבית ולא אחרת. המשפט אינו משחק" (ע"פ 639/79, 656 אפללו ואח' נ' מ"י, פ"ד לד (3) 575 ו.)."

דברים אלו נאמרו במסגרת בקשה לרשوت ערעור על הרשות הנאשם, אך דומני שניתן ללמידה גם לעניינו.

גירה שווה מהקביעה לפיה העובדה השידועה בדבר הפסילה לא פורטה בכתב האישום, אינה מביאה להבנתי למסקנה כי היעדר ציון העובדה שהפסילה עומדת בעינה והתייחסות לסוגיות הפקדת הרישון (נקודות שניתן לטעון שעוצמתן פחותה 많이 ציון היעדר ידיעתו של הנאשם על פסילתו), אינה גורמת לקיפוח הגנתה של הנאשם באופן משמעותי יותר. בכך תיתוסף העובדה שלא נטען על ידי הנאשם בשלב זה, שלא ידעה על הפסילה ואף מכוח כך, לא ניתן לומר בשלב זה שקיופחה הגנתה באופן שאינו יכול לעמוד.

שילוב האמור בעניין אזהרה עם העדפת בית המשפט לתקן כתוב האישום תחת ביטולו כאמור בעניין ג' דמן ז'ידמן, מביא להבנתי למסקנה שאף אם אלך בדרכו של ב"כ הנאשם ואראה בלשון כתוב האישום כחסרה, הרי שהסתעד הנכון יהיה תיקון כתוב האישום על ידי המאשימה ולא ביטולו.

אין בכך כדי לחסום את הנאשם מלהעלות כל טענה בקשר לדייעה על הפסילה, או כל טענת הגנה אחרת בהמשך התהילה.

לאור האמור לעיל, הרי שאין בידי לקבל את עתרת ב"כ הנאשם.

תחת זאת, קיבל את בקשה המאשימה ואתיר את תיקון כתוב האישום שהוגש על דרך של הוספה נוספת תחילת הפסילה, מספר ההליך במסגרת הוטלה הפסילה, משך הפסילה והתייחסות לשאלת האם ניתנה הודעת הפסילה בנסיבות הנאשםת.

יוסף להבנתי, כי טוב ועשוי רשיונות התביעה במידה וידאגו לכך שכותבי האישום המוגשים בעבירה העומדת כנגד הנאשם, יכולים מלכתחילה את הפרטים הנוקבים בכתב האישום שיוגש בהליך זה לאחר תיקונו. דבר זה ימנע חוסר בהירות נתענת ובמובן זה, נכון לראות את עתרתו של ב"כ הנאשםת לכל הפחות כהערה מאירת עינים שיש בכוחה לשפר את איקומו של ההליך המשפטי.

התיק יקבע לזכורת צדדים ליום 30.5.23, בשעה 9.00. ככל שהמועד האמור אינו נכון לב"כ הנאשםת, יודיע נא על כך בבית המשפט.

ניתנה היום, ד' אייר תשפ"ג, 25 אפריל 2023, בהעדך
הצדדים.